

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1844	Μεγάλη Παρασκευή πρωὶ 18 Ἀπριλίου 2014	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ μαρτυρία τῆς ἀληθείας

«Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς» (Ἰω. 18,37)

Χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ ἐξῆς: **ἡ ἀλήθεια διαιρεῖ τὸν κόσμον σὲ δύο ἀντίθετα στρατόπεδα**: ἄλλοι τάσσονται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ἄλλοι κατὰ τῆς ἀληθείας.

Ὅσοι ἀγαποῦν τὸ φῶς ἐλκύονται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, ποὺ τὴν ἐκτιμοῦν καὶ τὴ θεωροῦν ὡς τὸ πολυτιμότερο ἀπόκτημα τῆς ὑπάρξεώς τους. Γιὰ χάρι τῆς εἶνε ἔτοιμοι νὰ κακοπαθήσουν, ἀκόμα καὶ νὰ μαρτυρήσουν. Αὐτοὶ προτιμοῦν νὰ ὑποστοῦν τὰ πάνδεια, μέχρι καὶ νὰ σταυρωθοῦν γυμνοὶ μαζί με τὸν Χριστό, παρὰ νὰ θυσιάσουν ἔστω καὶ ἓνα μόριο ἀπὸ τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ βασιλεύσουν μαζί με τὸν διάβολο καὶ νὰ κυριαρχήσουν πάνω στὰ πέρατα τῆς γῆς· **γιατὶ γιὰ τὴν ἀλήθεια ἀξίζει κάθε κόπος, κάθε θυσία.**

Ὅσοι ὅμως ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι, ὅσοι σὰν νυκτόβια πουλιὰ ἀρέσκονται νὰ κυλιῶνται μέσα στὰ ἐρέβη τῆς πλάνης, αὐτοὶ μισοῦν θανάσιμα τὴν ἀλήθεια· **γιατὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε φῶς, εἶνε κρυστάλλινος καθρέφτης** ποὺ δείχνει τὶς ἠθικὲς ἀσχημίες, καὶ οἱ κακοὶ δὲν ἀνέχονται τὶς ὑποδείξεις τῆς. Προτιμοῦν νὰ σπάσουν αὐτὸ τὸν καθρέφτη, ποὺ ἔχει τὸ θάρρος νὰ δείχνῃ τὴν ἀπαίσια μορφή τῆς κακίας, παρὰ νὰ διορθώσουν τὸν ἑαυτὸ τους. Μιμοῦνται σ' αὐτὸ τὴν αἰσχρὴ ἐκείνη γυναῖκα τῆς ἀρχαιότητος, τὴν Λαῖδα, γιὰ τὴν ὁποία λένε ὅτι, ὅταν πέρασαν τὰ χρόνια καὶ διέκρινε τὶς πρῶτες ρυτίδες τοῦ γήρατος ν' αὐλα-

κόνουν τὸ ἄλλοτε γυαλιστερὸ μέτωπό τῆς, ἄρπαξε τὸν καθρέφτη, ποὺ τόλμησε νὰ τὴν παρουσιάσῃ ὅπως εἶνε, καὶ τὸν ἔσπασε σὲ μύρια κομμάτια.

Ἡ ἀλήθεια γίνεται δυσάρεστη στοὺς κακοὺς καὶ ἐπισύρει διωγμό.

Ὅσοι, ἀγαπητοί μου, θέλουν νὰ δοῦν τὸ δράμα τῆς ἀληθείας, πῶς διώκεται ἀπὸ τὶς λεγεῶνες τῆς κακίας καὶ τοῦ ψεύδους, ἀλλὰ καὶ πῶς στὸ τέλος νικᾷ ὀλόκληρο τὸν κόσμο τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τοῦ αἰῶνος τούτου, ἂς σταθοῦν σήμερα κάτω ἀπὸ τὸ σταυρό. Ὅσοι παραγκωνίσθηκαν, ὅσοι διώχθηκαν καὶ διώκονται ἀκόμη ἔνεκεν δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας, ὅσοι ἤπιαν πικρὰ ποτήρια ὑποστηρίζοντας τὴν ἀλήθεια, ἂς παρηγορηθοῦν τώρα. Ὅσοι θέλουν νὰ συνεχίσουν τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνες τους κρατώντας ψηλά, μέσα σ' ἓνα δάσος ἀπὸ σταυρούς, τὸ λάβαρο τῆς χριστιανικῆς πίστεώς τους, ἂς ἀτενίζουν πάντοτε με κατάνυξι τὸν **ἐσταυρωμένο Λυτρωτὴ.**

Διότι ὁ Ἰησοῦς μας, τοῦ ὁποίου προσκυνοῦμε τὰ σεπτὰ πάθη, ὑπῆρξε ὁ κήρυκας τῶν ὑψηλοτέρων ἀληθειῶν ποὺ ἀκούστηκαν ποτὲ πάνω στὸ πρόσωπο τῆς γῆς, εἶνε ἡ ἐνσάρκωσι τῆς ἀληθείας, αὐτὴ ἡ ἴδια **ἡ Ἀλήθεια** ποὺ ἀξίζει νὰ γράφεται με ἄλφα κεφαλαῖο. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ ἀλήθεια δὲν κηρύχθηκε με τόση πρωτοτυπία, με τόση ζωηρότητα, με τόση σαφήνεια, με τόση σοφία καὶ αὐθεντία, ὅπως

κηρύχθηκε από τον Χριστό. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦταν ὁ μόνος ποῦ εἶχε τὸ θάρρος, μέσα σὲ μιὰ γενεὰ ποῦ λέει ψέματα σὲ κάθε δευτερόλεπτο, νὰ βροντοφωνήσῃ ἐκεῖνο τὸ αἰώνιο «**Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀλήθεια**», ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀλήθεια (Ἰω. 14,6). Καὶ μπροστὰ στοὺς δικαστὰς του καὶ ἐν ὄψει τῶν πιὸ τρομερῶν κινδύνων ποῦ τὸν περίμεναν, δὲν ἔκανε καμμιά ὑποχώρησι ἀπὸ τὶς ἀρχές του, κανέναν ἐλιγμό, καμμιά προσπάθεια νὰ διασωθῇ, ἀλλὰ ὀρθὸς καὶ εὐθυτενής, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῶν μαρτύρων τῆς ἀληθείας ὅλων τῶν γενεῶν, διεκήρυξε μὲ ἀφθαστη παρρησία· «**Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ**»· ἐγὼ γι' αὐτὸ γεννήθηκα καὶ γι' αὐτὸ ἦρθα στὸν κόσμον, γιὰ νὰ δώσω μαρτυρία γιὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ κηρύξω τὴν ἀλήθεια (Ἰω. 18,37).

Καὶ ἔδωσε μαρτυρία γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ἐπὶ μία τριετία ὀλόκληρη στὶς παραλίες τῆς λίμνης Τιβεριάδος, στὰ δρομάκια καὶ τὶς πλατεῖες, στὰ σπίτια καὶ τὶς συναγωγές, στὶς πόλεις, ἀλλὰ καὶ στὸ μικρότερο χωριό, στὶς μᾶζες ἀλλὰ καὶ στὰ ἄτομα, στοὺς φτωχοὺς ἀλλὰ καὶ στοὺς πλουσίους, παντοῦ καὶ σὲ ὅλους, **ἐλάλησε τὴν ἀλήθεια**.

Ἡ διδασκαλία του **στηλίτευσε** τὸ ψέμα, καυτηρίασε τὶς κακίες καὶ τὰ ἐλαττώματα, χτύπησε τὶς αἰωνόβιες προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες, ἐκσφενδόνισε μύδρους –τὰ τρομερὰ «**οὐαί**» (Ματθ. κεφ. 23ο)– κατὰ τῶν ἀναξίων ἐκπροσώπων τῆς θρησκείας, ὑπέδειξε τὴν «**στενὴν πύλην**» καὶ τὴν «**τεθλιμμένην ὁδὸν**» τοῦ καθήκοντος (ἐ.ἀ. 7,14), συνένταξε μὲ τὴν περίφημη Ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία του τὸν αἰώνιο χάρτη τῶν δικαιωμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἀνθρώπων κάθε γενεᾶς καὶ ἐποχῆς, καὶ ἴδρυσε ἐπάνω στὴ γῆ τὴν ἰδεώδη πολιτεία, τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἐκκλησία του.

Ἀλλὰ ἕνας κόσμος ὀλόκληρος, ποῦ τὰ ἄνομα συμφέροντά του ἐπλήττοντο, συνωμότησε ἐναντίον τῆς ἀληθείας. Καὶ σήμερα βλέπουμε ὅτι ἡ Ἀλήθεια - ὁ Χριστὸς ὠδηγήθηκε ἀπὸ αὐτοὺς στὸ Γολγοθᾶ καὶ ὑψώθηκε στὸ σταυρό. Γύρω ὅμως ἀπὸ τὸν σταυρό του δόθηκε ἡ μεγαλύτερη μάχη, ἡ μάχη μεταξὺ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀληθείας, τοῦ σκότους καὶ

τοῦ φωτός. Καὶ **ὁ Γολγοθᾶς ἔγινε τὸ Βατερλὼ τοῦ σατανᾶ, ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ**.

* * *

Ἀδελφοί μου· **τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου δὲν χύθηκε ματαίως**. Τὸ αἷμα αὐτὸ καὶ σήμερα καὶ πάντοτε θὰ ἐξαγνίζῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του. Γύρω ἀπὸ τὸ σταυρό, ἐπάνω στὸν ὁποῖο μαρτύρησε ὁ μεγάλος Μάρτυρας τῆς ἀληθείας, σὲ κάθε γενεὰ καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ θὰ ὑπάρχουν ψυχές εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖες μὲ ἱερὴ συγκίνησι καὶ ἱερὸ ῥίγος θὰ παρακολουθοῦν τὸ θεῖο δρᾶμα, τὸ ὁποῖο καὶ μέχρι σήμερα συνεχίζεται.

Συνεχίζεται στὸ πρόσωπο κάθε πιστοῦ δούλου τοῦ Ἐσταυρωμένου, σὲ κάθε ψυχῆ ποῦ ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη του. Οἱ ψυχές αὐτὲς δὲν ἀπελπίζονται, ἔστω καὶ ἂν ἀποτελοῦν μιὰ μειονότητα, ἔστω καὶ ἂν ἀκοῦνε ἀπὸ παντοῦ τὸ «**Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν**» (Λουκ. 23,21. Ἰω.19,6). Διότι κάθε ἀδικία ποῦ γίνεται ἐδῶ στὴ γῆ εἶνε καὶ μία νέα καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ εἰς θάνατον. Δὲν πτοοῦμεθα ἐμεῖς, ὅσοι πιστεύουμε στὸν Χριστό. Γνωρίζουμε ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶνε δική μας. Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ δὲν χύθηκε ματαίως. **Αὐτὸ θὰ θριαμβεύσῃ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου**. Καὶ ἂν σήμερα τὸ πνεῦμα τοῦ ὀλέθρου ἐξαπέλυσε τὴν τρομερὴ καταγιγδα του ἐπάνω στὴ γῆ, καὶ ἂν οἱ ἄνθρωποι τοῦ αἰῶνος τούτου κατὰ 95% ζοῦν ἀντιχριστιανικὴ ζωὴ καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ σταυρώνουν στὴν καθημερινὴ ἰδιωτικὴ καὶ δημοσίᾳ ζωὴ τὸν γλυκύτατο Ναζωραῖο, δὲν ὑπάρχει κανένας φόβος, κανένας δισταγμὸς, καμμιά ἀπογοήτευσις! Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ **θὰ ζωογονήσῃ καὶ πάλι τὴ μαρμαμένη συνείδησι τῆς ἀνθρωπότητος**.

Τὸ μέλλον –ὁ,τιδήποτε καὶ ἐὰν συμβῇ– ἀνήκει στὸν Ἰησοῦν, σ' ἐκεῖνον ποῦ μὲ τὴν ἀσύγκριτη διδασκαλία του, μὲ τὸ ὑπέροχο παράδειγμά του, μὲ τὴν ὑπερτάτη θυσία του ὑπὲρ τῶν αἰώνιων συμφερόντων τοῦ ἀνθρώπου, κατέκτησε δικαίως τὸν τίτλο τοῦ **μοναδικοῦ ὁδηγοῦ τοῦ κόσμου σὲ καλύτερες ἡμέρες**. Ποιὸς δὲν θὰ τὸν λατρεύσῃ; Μόνο χυδαῖες ψυχές δὲν μποροῦν νὰ ἀγαπήσουν τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἦταν, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε «**ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ**» (Ἰω. 14,6).

(f) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**